

ceo
CENTRUM EDUKACJI
OBYWATELSKIEJ

Ewa Szczerba
Dyrektorka Szkoły Podstawowej nr 5 im.
Józefa Wybickiego w Mińsku Mazowieckim

Doradczyni i trenerka w projekcie
"Szkoła dla innowatora"

**„ Jak rozwijać kompetencje proinnowacyjne
u uczniów na przykładzie Szkoły Podstawowej
nr 1 im. Armii Krajowej w Ostródzie „**

Serdecznie dziękuję Pani Agnieszce Jankowskiej – dyrektorze Szkoły Podstawowej nr 1 im. Armii Krajowej w Ostródzie oraz całemu zespołowi liderek: Pani Małgorzacie Licznarskiej, Pani Magdalenie Jankowskiej, Pani Aleksandrze Tarnowskiej, Pani Kamili Narewskiej-Prelli, Pani Annie Gergoli, Pani Dagmarze Krzyżek, Pani Joannie Śliweckiej, Pani Magdalenie Laskowskiej, Panu Krzysztofowi Olszce oraz Panu Michałowi Kotlińskiemu, z którymi mogę współpracować jako doradczyni. Dziękuję za wsparcie, zaangażowanie i istotny wkład w realizację podejmowanych działań w trzyletnim pilotażowym projekcie Szkoła dla innowatora. Bez Was nie powstałby ten artykuł. Wszystkim pracownikom szkoły chciałabym podziękować za kreatywną pracę w tym projekcie, a mojej koleżance, Pani Elżbiecie Elmrych, z którą dane mi jest pełnić funkcję

doradcy – za owocną współpracę i okazywane wsparcie. Serdeczne podziękowania składam także na ręce Pani Małgorzaty Stodulnej – szefowej działu Szkoła dla innowatora dla całego zespołu zarządzającego projektem.

W tym artykule chcę zachęcić do przemyśleń i pokazać, jak rozwijać kompetencje proinnowacyjne u uczniów na przykładzie Szkoły Podstawowej nr 1 im. Armii Krajowej w Ostródzie, gdzie pracuję jako doradca w ramach projektu Szkoła dla innowatora. Motto szkoły – „**Uczymy i wychowujemy, aby dobrze nam było ze sobą i z innymi**” – idealnie wpisuje się w cel projektu, tj. wsparcie nauczycieli i dyrektora we wprowadzaniu zmian, które pozwolą na postawienie w centrum działań edukacyjnych skutecznego kształcenia wspomnianych kompetencji. Udowodnię, że rozwijanie kompetencji proinnowacyjnych jest możliwe i nie musi być trudne. Wystarczy chcieć i poznać istotę programu. Przedstawię przykład refleksyjnych zmian, które przeprowadzono w tej szkole, i pokażę, jak to zrobiono.

Wytyczenie kierunków i początek działań

Szkoła dla innowatora proponuje szkołom niezwykle szeroką ofertę –

m.in. szkolenia wyjazdowe, wizyty studyjne w innowacyjnej szkole, udział w Szkole Letniej i Zimowej, szkolenia stacjonarne w szkole z udziałem wszystkich członków rady pedagogicznej, tematyczne fakultety, kurs internetowy wraz z mentoringiem, dostęp do wielu narzędzi edukacyjnych oraz wsparcie w ich samodzielnym tworzeniu lub dostosowywaniu, doradztwo indywidualne dla zespołu liderkiego i doradztwo indywidualne dla dyrektora szkoły. Projekt pozwala jednak na dużą elastyczność – to dana szkoła wybiera, z czego chce skorzystać, aby przeprowadzić zaplanowaną zmianę. Można na przykład skupić się na aranżacji pomieszczeń, pamiętając, że nie chodzi tutaj o remont czy nowe zakupy, ale przemyślane zmiany, które wspomogą rozwijanie pięciu poznanych kompetencji proinnowacyjnych. Dla przypomnienia: kompetencje proinnowacyjne to umiejętności i postawy, których niezależnie od posiadanej wiedzy i wykonywanego zawodu młodzi ludzie będą potrzebowali w przyszłości, by skutecznie działać – w życiu prywatnym, na rynku pracy i w sferze aktywności społecznej.

Pierwszą z nich jest **współpraca** – jedna z podstawowych potrzeb każdego człowieka, dzięki której młode osoby uczą się, jak sprawnie pracować w grupie i osiągać założone cele, poprawiają komunikację i budują poprawne relacje.

Druga to **rozwiązywanie problemów** – ważna umiejętność pozwalająca na spojrzenie przez ucznia na dany problem z różnych perspektyw i zmierzenie się z nim samodzielnie lub w grupie. Ta umiejętność uczy nowych, niestandardowych pomysłów na rozwiązywanie problemów.

Trzecia to **liderstwo** – umiejętność, która pozwala młodym ludziom zmieniać świat, uczy odpowiedniej współpracy, przywództwa i odpowiedzialności za podejmowane decyzje.

Czwarta to **zarządzanie sobą** – kompetencja pozwalająca na kształtowanie umiejętności potrzebnych do świadomego i refleksyjnego kierowania własnym rozwojem. Uczy ona, że najważniejszy nie jest talent, ale dobre planowanie, konsekwencja i niepoddawanie się w przypadku porażki.

Piąta kompetencja to **samodzielność myślenia**, która uczy m.in., jak zmieniać perspektywę i patrzeć na problem z innego punktu widzenia, jak zainteresować innych swoją osobą, jak patrzeć w przyszłość. Uczy też eksperymentowania, wybierania przydatnych źródeł informacji oraz selekcjonowania informacji.

Szkoła dla innowatora, czyli jaka?

Od tego pytania zaczęła się nasza wspólna przygoda. W Szkole Podstawowej w Ostródzie zastanawiano się, jak stworzyć taką szkołę, co będzie budować jej wyjątkowość, jak będą się czuli i funkcjonowali w niej uczniowie i wszyscy pracownicy. Pojawiły się pytania: które z poznanych metod, narzędzi i praktyk wykorzystać do stworzenia „naszej szkoły”, aby rozwijać kompetencje proinnowacyjne? Jak je wybrać i kiedy stosować, aby szkoła była miejscem nieustannego rozwoju uczniów i nauczycieli?

Na samym początku nauczyciele otrzymali bardzo szeroki wachlarz wsparcia. Przede wszystkim dowiedzieli się, czym są wspomniane kompetencje, co oznacza, że uczniowie ze sobą współpracują, że potrafią rozwiązywać problemy samodzielnie lub w grupie itd. Zrozumieli, że w programie nie chodzi o dodatkową pracę czy mnożenie zajęć pozalekcyjnych, ale o zmianę sposobu realizacji działań, które szkoła podejmuje na co dzień. Doszli do cennego wniosku, że będzie potrzebna jeszcze lepsza współpraca w realizacji różnych inicjatyw, ale też w ocenie nabywania kompetencji proinnowacyjnych przez uczniów. Uświadomili sobie także, że poprzez rozwijanie kompetencji będą jeszcze bardziej budować wspólnotę.

Rozwój kompetencji proinnowacyjnych – początek realizacji wyzwania i odwaga w działaniu

Nauczyciele pod czujnym okiem pani dyrektor zaplanowali działania służące rozwijaniu kompetencji proinnowacyjnych. Opierali się przy tym na systematyczności, celowości działań, roli dyrektora jako lidera zmian i odwadze w działaniu. Wspólnie znaleźli odpowiedź na pytania: do czego dążymy? Co chcemy rozwijać? Co mamy, a czego nie? Jakie są potrzeby uczniów? Sami doszli do wniosku, że nie chodzi tutaj o działania podejmowane bardzo rzadko lub przynoszące małe efekty, zaplanowali zatem głęboką zmianę.

Dużo czasu poświęcili na wybór wiązki lub wiązek kompetencji proinnowacyjnych. Zastanawiano się m.in. nad doбором zadań do każdego ucznia. Pierwszymi krokami były zmiana metod pracy z podających na angażujące i wykorzystanie poznanych praktyk pedagogicznych. Dla przykładu poprzez pracę w parach lub pracę w grupach uczniowie uczyli się od siebie nawzajem, przyjmowali role liderские, samodzielnie podejmowali decyzje, szanowali siebie i zdanie innych, słuchali się. Dzięki pracy z zadawaniem pytań można było zauważyć przeniesienie punktu ciężkości z pytań nauczyciela na pytania uczniów. Młode osoby nauczyły się stosować to narzędzie w parach lub w grupach, podnosząc własne kompetencje oraz kompetencje koleżanek i kolegów. Zatem pomoce, które nauczyciele poznali i zastosowali, są autentyczne i rozwijające (<https://szkoladlainnowatora.ceo.org.pl/nowoczesne-narzedzia-edukacyjne/>).

Inauguracyjne warsztaty dla grona pedagogicznego to kurs wstępny z pedagogiki zabawy. Kolejne budowały kompetencje nauczycieli, wyposażając ich w narzędzia, dzięki którym lekcje, zajęcia pozalekcyjne, wychowawcze, uroczystości i imprezy szkolne nabrały nowego charakteru i pozostawały w zgodzie ze współczesną metodyką.

Umiejętności kluczowe i proinnowacyjne były rozwijane także po lekcjach. W szkolnej ofercie znalazły się różnorodne zajęcia oparte na aktywności uczniów i zaspokajaniu ich naturalnej ciekawości poznawczej. Zajęcia te prowadzono najczęściej metodą projektu edukacyjnego, w ramach którego uczniowie uczą się współpracować ze sobą, łatwiej realizują postawione cele, systematyzują zdobytą wiedzę, poprawiają swój dobrostan, uczą się na błędach i wyciągają wnioski. Były to m.in. **projekty społeczne**, w ramach których uczniowie sami diagnozowali jakiś problem społeczny i szukali sposobów na jego rozwiązanie, a następnie planowali i realizowali służące temu działania. **Nie zabrakło również projektów badawczych**, w ramach których uczniowie wybierali zagadnienie z zaproponowanej przez nauczyciela dziedziny lub obszaru. Na początku stawiali hipotezy badawcze i zastanawiali się, w jaki sposób mogą zebrać dowody czy dane, które pozwolą te hipotezy zweryfikować, a następnie wyciągali wnioski. Efekty pracy uczniów zawsze były prezentowane, aby docenić ich wysiłek.

W szkole powołano JAK-a, czyli *Jedynkową Akademię Kreatywności* dla uczniów klas I–III. W ramach niej odbywają się zajęcia stymulujące rozwój kreatywności, np. Jestem, więc tworzę – zajęcia różnorodnego doświadczania procesu twórczego w plastyce, muzyce i literaturze, *Kreatywne zajęcia plastyczne*, *Potyczki teatralne*, *Ciasto-plasto*, *czyli niesamowite możliwości małych dłoni*, *Pudełko zabaw* – twórcze aktywności z niespodzianką ukrytą w pudełku, *Moja przygoda z origami*, *Matematyka dla Smyka*, *Spotkajmy się na szachownicy* i wiele innych. Dostrzeżono, że dzięki tym zajęciom uczniowie są zmotywowani, samodzielni i odpowiedzialni, uczą się szybciej i łatwiej.

Kształtowano u uczniów również kompetencje behawioralne – np. liderowanie czy współpracę w zespole. Dzięki zastosowaniu odpowiednich narzędzi pozwoliły one młodym osobom na głębsze poznanie siebie i własnego rozwoju. Centrum Edukacji Obywatelskiej opracowało i opublikowało osiem scenariuszy opisujących sposoby

rozwijania tych kompetencji. To bardzo przydatne narzędzie pozwalające nauczycielowi dostosować pracę do tempa uczniów danego oddziału, ich możliwości i umiejętności.

W kształceniu indywidualnych kompetencji pomagają też realizacja, począwszy od klasy IV, programu *Młody Mistrz – ucz się szybciej, pamiętaj więcej*. Program ten uczy, jak stać się lepszym uczniem. Opiera się na najnowszych odkryciach w zakresie wiedzy o mózgu i sposobach uczenia się. Każdy uczeń ma sposób, który najbardziej mu odpowiada. Poprzez realizację programu dzieci i młodzież odkrywają swoje preferencje i poznają techniki, które najbardziej pasują do ich stylów uczenia się. Program dostarcza im dziesiątki technik zwiększających motywację i koncentrację, poprawiających zrozumienie, zapamiętywanie czy formułowanie celów. Pokazuje też metody tworzenia notatek, pisania wypracowań oraz strategie uczenia się przed testami.

Ważnym elementem budowania wspólnoty opartej na relacjach, kompetencjach, współpracy i uczeniu się od siebie było celebrowanie szkolnych uroczystości i imprez. Stanowiły one doskonałą okazję do realizowania interdyscyplinarnych projektów ogólnoszkolnych. **Zadania interdyscyplinarne** pomagają uczniom usystematyzować wiedzę z różnych przedmiotów (również tych, za którymi nie przepadają), ponieważ wiadomości nie są przekazywane wprost. Dobrym przykładem było zorganizowanie gry miejskiej z okazji Dnia Flagi i rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 maja. Starsi uczniowie wyselekcjonowali ważne ich zdaniem treści, przygotowali różnorodne zadania do gry, rozmieścili je w wybranych punktach miasta i zaprosili do zabawy młodsze koleżanki i kolegów. Święto Szkoły w Dzień Polskiego Państwa Podziemnego to doskonały pretekst do poznania bohaterów AK, wspólnego śpiewania okolicznościowych piosenek i tworzenia gier planszowych opartych na historii AK i historii szkoły. Gry wykorzystano do wspólnej zabawy na szkolnym dziedzińcu, zorganizowano też okolicznościową wystawę, której przewodnikami i autorami byli uczniowie pasjonujący się historią. Był to widok godny zachwytu: uczniowie rozsiani w różnych częściach szkolnego boiska tworzyli wspaniałe rzeczy, dyskutując ze sobą, poznając się bliżej i ucząc się od siebie wzajemnie z pełnym zaangażowaniem.

Dzięki zadaniom interdyscyplinarnym uczniowie rozwinęli umiejętności i postawy w sposób holistyczny, a nie ograniczony tylko do jednej dziedziny. Młodzi ludzie zdobyli wiedzę przydatną w życiu i w przyszłej pracy zawodowej. Zdaniem nauczycieli takie zadania pomagają przede wszystkim w rozwijaniu kompetencji poznawczych, np. umiejętności rozwiązywania problemów, uczą też uczenia się lub przedsiębiorczości. Programy interdyscyplinarne mogą być realizowane nie tylko w szkole, ale również w parku, na wycieczce czy w ulubionym miejscu danego rejonu.

Innowacją organizacyjną w szkole była rezygnacja z dzwonek sygnalizujących początek i koniec lekcji. W zamian zaoferowano uczniom ciszę, spokojne zakończenie aktywności oraz wszechobecne zegary. Prowadzono też praktyczny trening zarządzania sobą w czasie, w tym aktywnego wypoczynku podczas przerw dla zdrowia i wentylowania napięcia.

Kluczowym miejscem wsparcia i rozwoju dziecka jest świetlica szkolna – to tam kwitną pasje i zainteresowania uczniów stymulowane przez twórczy i pełen zawodowej pasji zespół nauczycieli. W ramach zajęć świetlicowych w szkole często pojawiają się goście: pasjonaci lokalnej historii, twórcy, rzemieślnicy, ludzie wykonujący ciekawe zawody, sportowcy, artyści. Regularnie są organizowane spotkania prezentujące zainteresowania i pasje uczniów, którzy bardzo chętnie dzielą się swoimi doświadczeniami, opowiadają o sukcesach, porażkach i wytrwałej samodzielnej pracy, która jest konieczna, by osiągać cele i realizować marzenia. To jedno z ulubionych wydarzeń w bogatym kalendarzu świetlicy, zwłaszcza jeżeli swoją pasją dzieli się nauczyciel, koleżanka lub kolega.

Wszyscy zauważyli, że w rozwoju ucznia oprócz kompetencji ważny jest również jego **dobrostan**. Nauczyciele uświadomili sobie, że mają ogromny wpływ na dobrostan swoich uczniów, ich samopoczucie i aktywny udział w zajęciach. Zależy to od atrakcyjności zajęć, sformułowania celu lekcji, kryteriów sukcesu, oczekiwań, sposobu podsumowania czy informacji zwrotnej. Zauważyli również, jak istotne jest zadbanie o równomierne obciążanie uczniów zadaniami. Warto podkreślić, że korzystają z poradnika *Jak dbać o dobrostan uczniów w szkole* dostępny na stronie <https://szkoladlainnowatora.ceo.org.pl>

Jak Szkoła dla innowatora zmienia doświadczenia szkolne uczniów?

Zdaniem pani dyrektor najważniejsze były spotkania ludzi, tj. uczniów, nauczycieli i dyrekcji, ale też spotkania z dużym zespołem osób zaangażowanych w projekt *Szkoła dla innowatora*, w tym z nami – doradcami. Te kontakty otworzyły nową, wielowymiarową perspektywę. Dzięki nim dokonano m.in. reorganizacji szkoły. Kadra przy wsparciu eksperta praktyka opracowała plan doposażenia i zmiany przestrzeni, by sprzyjała rozwojowi kompetencji proinnowacyjnych uczniów. Bibliotekę przeniesiono do nowego, wyremontowanego pomieszczenia z nowoczesną, kolorową, przyjazną aranżacją.

Wyposażono ją w kolorowe domki z myślami motywacyjnymi, pufy i fotele. Obok biblioteki, z wydzielonej zamykanymi drzwiami części korytarza, została stworzona strefa relaksu, a na ścianach pojawiły się pejzaże w kolorystyce ułatwiającej odpoczynek. Jedną ze ścian pokryto magnetycznym tynkiem i odpowiednią farbą – stworzono kreatywną przestrzeń do komunikacji między uczniami. Zamontowano nagłośnienie oraz sprzęt do odtwarzania filmów i w ten sposób w wydzielonej strefie powstało szkolne kino, wzbudzające ogromny entuzjazm wśród dzieci. Doposażona została także sala teatralna – zamontowano nowe lampy podłogowe i nagłośnienie, odnowiono rampę świetlną, uporządkowano garderobę i rekwizytornię. Powstała pracownia sztuki ATELIER pełniąca także funkcję warsztatowni i pracowni ceramicznej. W procesie realizacji jest kuchnia, która będzie wykorzystywana do rozwijania talentów kulinarnych i organizacji praktycznego kursu zdrowego odżywiania.

Hol wejściowy jest teraz wyposażony w kanapy i ozdoby ściennie. Pojawiła się tam przestrzenna instalacja historyczna na temat patrona szkoły. Na korytarzu powstała strefa „funny wall” z lustrami zmieniającymi proporcje (jak w gabinetach śmiechu w dziecięcych parkach rozrywki). Wkrótce powstaną także „nice walls – sensoryczne przytulanki” ułatwiające wyciszenie i relaks.

Zmienił się także wygląd dziedzińca – sprzyja spotkaniom i nawiązywaniu relacji. Na asfaltowej części wymalowano pola do gier zespołowych, plansze do skakania w klasy i dużą szachownicę. Pod drzewami zostaną ustawione fotele plenerowe i dziecięce namioty, a na elementach metalowych pojawi się folia do malowania – przestrzeń do twórczej aktywności uczniów. Stworzono pracownię międzyprzedmiotową, zakupiono wiele pomocy naukowych i dydaktycznych, zmieniono układ sal lekcyjnych i odpowiednio je wyposażono.

We wszystkich salach edukacji wczesnoszkolnej stworzono kącki rekreacyjne z kanapami i hamakami. Zakupiono piankowe materace i gąbki do zabaw konstrukcyjnych i odpoczynku. Sale zostały wyposażone w zabawki, klocki i gry planszowe. Zyskały nową kolorystykę, wymieniono oświetlenie, a w oknach są rolety.

W salach przeznaczonych dla uczniów klas IV–VIII wymieniono ławki, zbudowano szafy i meble stosownie do potrzeb sygnalizowanych przez nauczycieli. Każda sala lekcyjna jest wyposażona w ekran dotykowy lub tablicę interaktywną, co umożliwia bogatsze i ciekawsze organizowanie procesu nauczania i uczenia się.

Znacząco zmieniły się warunki pracy nauczycieli: pokój nauczycielski przeszedł gruntowny remont, zakupiono nowe meble, nowoczesne drukarki, kserokopiarki, inne urządzenia biurowe i dobrej klasy sprzęt komputerowy. Powstały cztery kompletnie wyposażone stanowiska do pracy z IT. W pokoju jest miejsce na spotkania i rzeczowe rozmowy przy stole, kącik socjalny oraz miejsce cichej pracy. Każdy nauczyciel dysponuje też niewielką szafką.

W ramach poszukiwania nowych rozwiązań podczas rearanżacji przestrzeni w szkole zlikwidowano dwuzmianowość.

Wsparcie merytoryczne i metodyczne, które szkoła otrzymała, spowodowało głęboką zmianę postawy u nauczycieli – z „nie da się” na „uda się”. Było to możliwe dzięki mądrej liderce zaangażowanej w realizację projektu. Pani dyrektor szukała sojuszników i stwarzała odpowiednie warunki do spotkań, rozmów i integracji, mając na względzie troskę o ludzi. Pamiętała o informowaniu osób zainteresowanych o tym, co i po co robimy, a także doceniała pracę innych. Stale przyglądała się podejmowanym działaniom. Tworzyła przestrzeń razem z ludźmi. O głębokości zmiany w dużej mierze decyduje właśnie zaangażowanie dyrektora. W tej szkole zmiana została przeprowadzona w sposób świadomy, celowy i zaplanowany.

Co dał udział w projekcie *Szkoła dla innowatora*?

Zdaniem dyrektorki i nauczycieli poprzez udział w tym projekcie nauczyciele poznali koncepcje rozwoju kompetencji proinnowacyjnych i strategię ich rozwijania u uczniów

i uczennic. Przeanalizowali własny warsztat pracy i wybrali jedną kompetencję, na której chcą się skupić. Uczą także innych nauczycieli, jak dokonać takiego wyboru. Ponadto nauczyciele poszerzyli swój warsztat o wybrane metody i narzędzia rozwijające kompetencje proinnowacyjne. Cały czas zdobywają biegłość w ich stosowaniu: od eksperymentowania, przez adaptowanie istniejących, po tworzenie własnych narzędzi. Dzięki udziałowi w projekcie pracują w grupie z innymi osobami z grona pedagogicznego. Dzielą się swoimi praktykami i planują pracę z wykorzystaniem nowych metod i narzędzi na zajęciach przedmiotowych, a także w ramach innych działań edukacyjno-wychowawczych szkoły. Poczuli, że muszą się trochę wycofać, aby to uczniowie pracowali ze sobą, rozwiązywali konflikty i uczyli się od siebie nawzajem.

Uczniowie również pozytywnie ocenili udział w tym projekcie. Podkreślali, że stali się współtwórcami lekcji, poprawiły się ich relacje, zaczęli ze sobą lepiej współpracować. Stwierdzili, że po kilku miesiącach pracy lubią się ze sobą uczyć i spędzać ze sobą czas po lekcjach, szanują się wzajemnie, nawet jeśli mają odmienne zdanie. Zwrócili także uwagę na zmianę przestrzeni szkolnej. Podkreślili, że szkoła jeszcze bardziej sprzyja odpoczynkowi. Wpływa to na poprawę relacji, służy uczeniu i znacznie poprawia dobrostan uczniów i wszystkich pracowników szkoły.

Zdaniem nauczycieli doświadczenie bycia w projekcie zmieniło ich sposób patrzenia na uczniów. Częściej zastanawiają się, czego od nich oczekują, pozwalają na samodzielne działania, dają prawo do podejmowania decyzji. Zauważyli większą

aktywność uczniów w czasie zajęć i gotowość młodych osób do zmiany. Dostrzegli, że uczniowie bardziej wierzą

w siebie. Sami nauczyciele też uwierzyli, że potrafią wprowadzić zmianę poprzez autorefleksję, z zachowaniem kultury bycia w zespole. Motyw przewodni w ich działaniach to dobra współpraca, która daje im poczucie sensu i zbiorowej odpowiedzialności. Zwracali uwagę na tworzenie odpowiedniego klimatu szkoły, w czym kluczową rolę odgrywa dyrektor, który odpowiada za stworzenie odpowiednich warunków do współpracy. Podkreślali, że przy planowaniu działań trzeba pamiętać o zasobach i ograniczeniach, np. związanych z edukacją zdalną czy hybrydową. Zauważyli zwiększenie swojego zaangażowania w codzienne wykonywanie powierzonych zadań. Poprawiło się też ich samopoczucie, lepiej poznali swój potencjał, zaczęli dbać o dobrą atmosferę w czasie lekcji, wydarzeń i uroczystości. Podkreślali, że otrzymali duże wsparcie, np. poprzez udział w licznych szkoleniach i warsztatach czy pracę ze swoimi doradcami.

Wypowiedzi nauczycieli z planami działań na kolejny rok szkolny

- *CEO przygotowuje bardzo dużo wartościowych materiałów i zachęca do niestandardowej aktywności.*
- *Nigdy wcześniej nie spotkałam się z tak KONKRETNYM opisywaniem kompetencji, które mogą nabyć uczniowie.*
- *Wyjazd studyjny do Radowa Małego był dla mnie niezwykłym doświadczeniem! Poznałam ludzi o otwartych sercach, którzy naprawdę walczą o lepsze jutro dla młodzieży.*
- *W rozwijaniu wiązki współpracy, którą wybrałam, potrzebuję osiągnąć o wiele większą regularność, niż myślałam.*
- *Zmiany wzorców, nawyków następują powoli, ale zauważalnie.*
- *Inne spojrzenie na nauczanie – możliwość rozwijania u uczniów umiejętności i postaw, które będą potrzebne w przyszłości, aby skutecznie działać w każdej sferze aktywności, pracy i życiu osobistym.*
- *Cenny dla mnie był również udział w szkoleniach dotyczących wybranej przeze mnie wiązki i praktyki – rozwiązywania problemów i pracy z błędem. Mnóstwo pomysłów do codziennej pracy z uczniami i narzędzi, np. pakiet zadań interdyscyplinarnych.*
- *Bardzo ważna w Szkole dla innowatora jest dla mnie możliwość działania w zespole, ścisła współpraca z nauczycielami innowatorami i niedługo z innymi nauczycielami w szkole.*

Anna Gergola

- *Rearanżacja sal – zmiana ustawienia ławek, dekoracja ścian, planowane malowanie ściany przez uczennice klasy VIII*
- *Włączanie klasy IV do zajęć interdyscyplinarnych (przyroda, język polski, zajęcia z wychowawcą) – temat: Co jest w życiu ważne?: połączenie treści literackich z wiedzą z przyrody na temat ochrony środowiska, kształtowanie postaw proekologicznych i realizacja treści z edukacji globalnej – ukazywanie wpływu człowieka na przebieg ogólnych procesów*
- *Prowadzenie zajęć otwartych opartych na interdyscyplinarności (obecność stażystki)*
- *Promowanie działań na szkolnym Facebooku*
- *Zaplanowanie na rok 2021/2022 projektów edukacyjnych w przyszłych klasach VIII, w tym w klasie projektowej – lekcja o funduszach europejskich – współpraca z Ministerstwem Infrastruktury*
- *Zaplanowanie zajęć interdyscyplinarnych w przyszłych klasach: V, VI, VII i VIII*
- *Prowadzenie codziennych zajęć z wykorzystaniem pracy w grupach, pracy w parach, pracy z błędem, informacji zwrotnej w różnej formie*

Magdalena Jankowska i Małgorzata Licznarska

Bardzo ciekawy projekt, dający możliwość spojrzenia na szkołę i proces nauczania z innej perspektywy. Podczas dotychczasowych spotkań, warsztatów i szkoleń została nam przekazana głęboka wiedza dotycząca metod pracy, narzędzi i praktyk szkolnych. Teraz od nas zależy, co z tego wdrożymy i w jakim wymiarze. W tym nowym spojrzeniu na edukację na pewno pomaga aranżacja przestrzeni szkolnej. Dużo się wydarzyło w tym względzie. Cieszy to nauczycieli, a przede wszystkim uczniów.

Joanna Śliwecka

Na zakończenie

Szkoła Podstawowa nr 1 im. Armii Krajowej w Ostródzie cieszy się bardzo dobrą opinią w środowisku lokalnym, przyciąga rodziców i uczniów miłą atmosferą, wysokimi osiągnięciami w nauce i sporcie, szeroką ofertą zajęć pozalekcyjnych, a także klimatem. Wszyscy czują się współgospodarzami tego miejsca, identyfikują się z nim, dbają o jego rozwój, warunki lokalowe i wyposażenie. Dobry klimat jest wizytówką tej szkoły, ponieważ wszystkie zintegrowane środowiska chcą systematycznie realizować wyznaczone cele. Wspólnie wypracowują główne kierunki działań szkoły, dbają o relacje interpersonalne, dobry przepływ informacji, częste rozmowy i uważne słuchanie wszystkich podmiotów, pozytywne nastawienie rodziców, uczniów i pracowników oraz zaangażowanie w życie szkoły. Są podejmowane działania integrujące społeczność szkolną, która staje się dzięki temu bardziej otwarta – każdy może mówić o swoich oczekiwaniach, prawach, obowiązkach i przywilejach. Panują tu: wzajemny szacunek, zrozumienie, współpraca i zaufanie. Przyjazna atmosfera, sprzyjająca wszechstronnemu rozwojowi każdego ucznia, przekłada się na sukcesy dydaktyczne szkoły. W tej placówce liczy się nie tyle sama wiedza, co wykorzystanie jej w praktyce, a zwłaszcza w złożonych, zróżnicowanych sytuacjach. Uczniowie udowodnili, że potrafią to zrobić. Podejmowane przez nich działania przyczyniły się do ich rozwoju i samorealizacji.

»